

В Ірпені відбулася акція-нагадування про військовополонених та бранців Кремля

Дата: 24 Листопада 2024

Учора, 23 листопада, в місті Ірпені вкотре відбулася акція “Не мовчи. Полон вбиває” на підтримку військовополонених і цивільних, яких утримують в російській неволі.

Про це повідомляє журналістка [видання ZMINA](#).

Фото: ZMINA

Люди вишикувалися у живий ланцюг біля входу до Центрального парку по обидва боки дороги. Вони тримали в руках плакати з портретами родичів та з гаслами: “В бій перші, а на обмін останні”, “Герої мають бути вдома”, “Поки ми живемо, вони виживають” та “Поверніть сміливих додому”. Машини, які проїжджали повз них, постійно сигналізували.

За словами мера Ірпеня **Олександра Маркушина**, ініціаторами заходу були родини безвісти зниклих та військовополонених, які проживають у місті. Перші акції були нечисленні, тож вони почали закликати містян приєднуватися до них.

“До речі, є люди, яких обміняли й вони повернулися до родин. Серед них є азовці, військові з інших підрозділів та цивільні. Я вважаю, що такі акції мають проводитися у кожному місті”, – каже мер.

Маркушин наголосив, що місцева влада допомогла родинам бранців поставити один білборд з інформацією про їхніх рідних по вулиці Соборній. Ще декілька планують встановити найближчим часом.

За даними міського голови, наразі відомо, що у полоні перебувають до 10 мешканців Ірпеня – як військових, так і цивільних.

Фото: ZMINA

“Я вперше прийшла на акцію в Ірпені, бо до цього здебільшого їздила до Києва. У мене зник безвісти брат з 46 аеромобільної бригади. Це відбулося під час бою під Покровськом вісім місяців тому”, – розповідає Вікторія.

Чоловік ще однієї учасниці акції Вероніки Артем захищав Маріуполь, він перебував разом зі своїми побратимами на заводі “Азовсталь”. Вже пройшло 30 місяців як Артем перебуває у полоні, але вона не має жодних звісток про нього. Тож жінці невідомо, де саме його тримають і у якому він стані.

“Він ще на “Азовсталі” отримав кульове поранення ноги, тому при виході з заводу він на одну ногу не міг стати. Їм не надається медична допомога, оскільки росіяни не дотримуються жодних міжнародних законів. МКЧХ жодного разу нам нічим не допоміг, навіть з листуванням”, – додає вона.

У кожній акції також бере участь ГО “Цивільні в полоні”. Одна з його членкинь, **Оксана Дорохова**, так пояснила свою присутність на заході: *“Ми хочемо, щоб українці не забували й пам’ятали про цивільних в полоні. Вони знаходяться в таких самих умовах, що й військовополонені, і без надії на повернення, тому що цивільних не обмінюють. Але питання з їхнім звільненням наші посадовці мають вирішити. Ми теж хочемо побачити своїх близьких вдома”.*

Людмила Машкова, ще одна учасниця акції від ГО “Цивільні в полоні”, прийшла нагадати про свого сина **Олексія Яценка**. Його разом з трьома іншими ірпінцями – **Артуром Баранцем**, **Русланом Філіпенком** та **Денисом Дерев’янчуком** – росіяни викрали 2 березня 2022 року. Наразі немає жодної інформації про місцеперебування хлопців.

“Знаємо лише, що їх тримали у Гостомелі в морозильних камерах. Ще були чутки, що вони перебували в Новозибкові, (Брянська область РФ) але підтвердження немає. Хочемо добитися, щоб їх включили до обміну та про них пам’ятали”, – каже мати.

Нагадаємо, 26 жовтня у Києві **відбулася** акція “Цивільні в полоні: за ґратами байдужості” на підтримку безвісти зниклих та незаконно ув’язнених росіянами громадян України. Захід, який організувала ГО “Цивільні в полоні”, зібрав близько 150 родин. Також на ньому були присутні представники Координаційного штабу та Офісу омбудсмена. Під час акції родичі тримали в руках плакати зі світлинами своїх близьких, яких викрали та утримують в неволі окупанти.

ПОПУЛЯРНЕ

[за тиждень](#)

[за місяць](#)

[за рік](#)

[вибір редакції](#)